

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 700/2019
05.03.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Ненад Крстић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., коју заступа пуномоћник Зоран Пешић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж бр. 2106/18 од 23.10.2018. године, у седници већа одржаној 05.03.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж бр. 2106/18 од 23.10.2018. године

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П бр. 7707/17 од 04.12.2017. године, ставом првим изреке утврђено је да тужилац има право својине на $\frac{1}{2}$ КП. бр. .. површине 4,50 ари, воћњак треће класе, уписаној у листу непокретности број .. КО ..., што је тужена дужна да призна и дозволи тужиоцу упис права својине у јавним књигама, а уколико то не учини да ће пресуда тужиоцу служити као основ за упис права својине у јавним књигама. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 21.300,00 динара.

Апелациони суд у Нишу је пресудом Гж 2106/18 од 23.10.2018. године преиначио пресуду Основног суда у Нишу П бр. 7707/17 од 04.12.2017. године, тако што је одбио тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди према туженој да има право својине на $\frac{1}{2}$ КП. бр. .. површине 4,50 ари, воћњак треће класе, уписаној у листу непокретности број .. КО ..., што је тужена дужна да призна и дозволи тужиоцу упис права својине у јавним књигама. Обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 61.800,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужиоца дозвољена, али да није основана.

У поступку доношења побијане пресуде нема битне повреде из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, а нема ни других битних повреда одредаба парничног поступка из ове законске одредбе на коју се у ревизији тужиоца указује.

Према утврђеном чињеничном стању решењем Општинског суда у Нишу расправљена је заоставштина иза пок. ВВ коју је између осталог чинила и КП бр. ..., а као наследници оглашени су синови ГГ, ДД и ЂЂ и ћерка ЕЕ са уделима од $\frac{1}{4}$. Тужилац је са ЕЕ закључио усмени уговор о купопродаји парцеле, а против лица која су била уписана као сувласници ове парцеле (ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ и мајке овде тужене ЖЖ) поднео је тужбу за утврђење права својине на овој парцели. Поред лица која су била уписана као власници парцеле, тужилац је тужбом за утврђење права својине у поступку који се водио пред Општинским судом у Нишу обухватио и ЗЗ и ИИ, ћерке пок. ГГ. Сва ова лица су тужиоцу признала право својине, па је 05.03.2001. године Општински суд у Нишу донео пресуду на основу признања. Тужилац није извршио промену уписа права својине на овој парцели по основу предметне пресуде на основу признања. Након смрти мајке овде тужене ЖЖ, тужена је оглашена за наследницу на $\frac{4}{8}$ од КП бр. .. након чега је уписала право својине у катастру непокретности. Према препису листа непокретности број .. КО ..., кат. парцела .. воћњак, површине 4,50 ари уписана је као власништво ББ, овде тужене и ЈЈ са уделима од по $\frac{1}{2}$.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је усвојио тужбени захтев за утврђивање права својине тужиоца на спорној парцели на делу $\frac{1}{2}$, закључујући да је парцелу тужилац купио и да је у мирној и несметаној државини више од 20 година.

Другостепени суд у одлуци о жалби тужене преиначује првостепену пресуду тако што одбија тужбени захтев за утврђење права својине на спорној парцели. Према израженом ставу другостепеног суда тужилац тужбом није обухватио све земљишно књижне власнике спорне непокретности како би се расправио својински однос на њиховој парцели, који имају положај нужних јединствених супарничара у смислу члана 211. ЗПП, због чега непотпуна процесна заједница нужних јединствених супарничара води одбијању тужбеног захтева услед недостатка пасивне легитимације.

Изражено становиште другостепеног суда је правилно.

Према члану 211. став 1. Закона о парничном поступку (ЗПП), нужно супарничарство постоји ако по закону или због природе правног односа тужбом морају да се обухвате сва лица која су учесници материјално правног односа. Ако сва лица из става 1. овог члана нису обухваћена тужбом као странке суд ће да одбије тужбени захтев, као неоснован (став 2).

Предмет тужбеног захтева је утврђење права својине на $\frac{1}{2}$ на КП. бр. ... Код службе за Катастар непокретности као сувласници на овој парцели уписане су ББ, овде тужена и ЈЈ са по $\frac{1}{2}$. Тужилац у току поступка није тврдио, нити доказао да је предметна парцела била предмет физичке деобе, односно да су тужена и наведено лице власници реалних делова спорне непокретности, а из стања у Катастру непокретности произилази да су оне сувласници на идеалним деловима неподељене непокретности. У

спору ради утврђења права својине одржајем, морају учествовати сви сувласници на наведеној непокретности, имајући у виду члан 28. став 4. Закона о основама својинско правних односа, јер се институт одржаја заснива на идеји невршења права својине од стране власника, где се савесна државина претпоставља па онај ко тврди другачије мора то и да докаже. Својина путем одржаја може се стећи савесном државином, фактичком влашћу, на непокретности у мерама и границама односно на реалном делу непокретности.

Како је тужилац у овој парници определио захтев за утврђење права својине на предметној парцели, а у парници не учествују сви земљишно књижни власници парцеле, јер нису обухваћени тужбом како би се расправио својински однос на њиховој парцели и који с обзиром на предмет спора имају положај нужних и јединствених супарничара у смислу члана 211. ЗПП, то је по оцени Врховног касационог суда другостепени суд правилно одлучио када је због непостојања потпуне процесне заједнице тужене странке одбио тужбени захтев тужиоца.

Како се ни осталим наводима ревизије не доводи у сумњу правилност побијане пресуде, Врхови касациони суд је на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**